

ВНЕСОК СІЛЬСЬКИХ РАД У ЗБЕРЕЖЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В ГРОМАДАХ

Сільське господарство на більшій частині сільських територій справляє визначальний вплив на довкілля: використовує найбільші площі земельних ресурсів, найбільше споживає прісної води, є великим забруднювачем ґрунту і водних ресурсів мінеральними добривами і отрутохімікатами. Інтенсивне сільськогосподарське виробництво та, зокрема, промислове тваринництво, є причиною багатьох екологічних викликів: виснаження природних ресурсів, забруднення повітря, води, ґрунтів, неетичного ставлення до тварин, а також глобальної зміни клімату [1].

Життя сільської громади не обмежується сільськогосподарською діяльністю. Розміщені тут промислові підприємства, логістична інфраструктура, заклади з надання різноманітних послуг, зони відпочинку, курортів теж впливають на стан навколишнього середовища сільських територій. Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини – невід’ємна умова сталого економічного та соціального розвитку як України загалом, так і кожної сільської громади зокрема.

Згідно із Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» місцеві ради несуть відповідальність за стан навколишнього природного середовища на своїй території і в межах своєї компетенції.

Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад у галузі охорони навколишнього природного середовища в межах своєї компетенції:

- а) здійснюють реалізацію рішень відповідних рад;
- б) координують діяльність підприємств, установ та організацій, розташованих на території відповідно села, селища, міста, незалежно від форм власності та підпорядкування;
- в) організують розробку місцевих екологічних програм;
- д) затверджують за поданням обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, а на території Автономної Республіки Крим - органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища для підприємств, установ та організацій ліміти використання природних ресурсів, за винятком ресурсів загальнодержавного значення, ліміти скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, за винятком скидів, що призводять до забруднення природних ресурсів загальнодержавного значення або навколишнього природного середовища за межами відповідно села, селища, міста;
- е) організують збір, переробку, утилізацію і захоронення відходів на своїй території;
- є) формують і використовують місцеві фонди охорони навколишнього природного середовища у складі місцевих бюджетів;

ж) погоджують поточні та перспективні плани роботи підприємств, установ та організацій з питань охорони навколишнього природного середовища і використання природних ресурсів;

з) забезпечують систематичне та оперативне інформування населення, підприємств, установ, організацій та громадян про стан навколишнього природного середовища, захворюваності населення;

и) організують екологічну освіту та екологічне виховання громадян;

і) приймають рішення про організацію територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення.

Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад здійснюють державний контроль у сфері охорони навколишнього природного середовища.

З метою проведення ефективної і цілеспрямованої діяльності України по організації і координації заходів щодо охорони навколишнього природного середовища, забезпечення екологічної безпеки, раціонального використання і відтворення природних ресурсів на перспективу розробляються і приймаються державні цільові, міждержавні, місцеві програми. Отже, громади, в тому числі сільські, можуть мати власні екологічні програми, але на сьогодні є лише поодинокі випадки розробки таких програм на рівні сільських громад. У той же час, на сьогодні багато громад в Україні успішно долучаються до проектної діяльності. «Облаштування місць збору твердих побутових відходів, придбання контейнерів для сміття та запровадження єдиної системи поводження з твердими побутовими відходами на території трьох громад в смт Оржиця, село Заріг та село Онішки» – такий проект підготували три громади Полтавської області й оголосили про проведення тендеру (<https://prozorro.gov.ua/en/tender/UA-2017-08-02-000508-c>) на його реалізацію.

Завдяки реформі децентралізації, а також за підтримки численних міжнародних організацій, набуває поширення реалізація проектів, які пов'язані з екологічною проблематикою.

Прикладом такої діяльності, що відбувається завдяки лідерським якостям членів громади, підтримки та безпосередньої участі голови ОТГ за підтримки програми DOBRE, є започаткування проектної ініціативи «Реалізація молодіжної підприємницької програми «Вчимося компостувати» у Вербківській ОТГ Дніпропетровської області.

У результаті SWOT-аналізу було визначено, що слабкими сторонами громади є високий рівень безробіття, проблеми з утилізацією ТПВ, відсутність навчальної підтримки для підприємців-початківців, при цьому громада має потенціал для розвитку бізнес-активності населення. Ціллю проекту є до 2019 року розпочати дію підприємницької програми з навчання молоді виробництву та реалізації компосту й білкової маси.

Технологія вермикультивування є практично безвідходною. Можливості та перспективи цієї сучасної біотехнології зможуть відіграти провідну роль в багатьох сферах життєдіяльності людини та громади: підприємницькій, сільськогосподарській, освітній, здоров'язбережувальній та екологічній.

В рамках проекту планується впровадити програму навчання теоретичним аспектам та практичним технологіям виробництва біогумусу та білкової маси.

Заплановано продемонструвати перспективність і економічну вигідність даного виду сільськогосподарської діяльності. Програма формуватимемо у молоді та жителів громади уміння генерувати нові ідеї й ініціативи та втілювати їх у життя з метою підвищення власного добробуту та соціального статусу, розв'язання численних екологічних проблем, а в підсумку – сприятиме сталому розвитку сільської громади.

Список використаних джерел

1. Розвиток агропромисловості не повинен ставити під сумнів існування сільського добробуту [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ecoaction.org.ua/roz-vytok-ahropromyslovosti-ne-povynen.html>.

Ярошович В.І.

РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО АКТИВІЗАЦІЇ НЕДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ТА РОЗШИРЕННЯ ФУНКЦІЇ ПУБЛІЧНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Стан, функціонування молодіжної публічної сфери є важливим атрибутом і показником демократичного суспільства, за яким визначають, наскільки державна молодіжна політика виражає інтереси молодіжної частини всього суспільства. Публічна сфера в українському суспільстві ще доволі слабка, щоб повноцінно виконувати свої функції і забезпечувати причетність молоді, інститутів громадянського суспільства до формування та здійснення державної молодіжної політики. Це актуалізує завдання вдосконалення механізму соціального партнерства та взаємної відповідальності всіх суб'єктів державної молодіжної політики.

Основний зміст державної молодіжної політики має полягати в: соціальній підтримці молоді, молоді сім'ї; підтримці громадських ініціатив та талановитої молоді; організації зайнятості молоді; громадянському та патріотичному вихованні молоді; розвитку молодіжного та дитячого самоврядування; інформаційному супроводі реалізації державної молодіжної політики [1]. Молодіжні об'єднання повинні брати участь у визначенні заходів їх державної підтримки, готувати доповіді та пропозиції з питань реалізації молодіжної політики, брати участь в підготовці цільових програм і засіданнях органів виконавчої влади.

Дані кроки будуть визначати напрямки першочергового інвестування державних і суспільних ресурсів в рамках державної молодіжної політики, формувати систему ресурсів підтримки української молоді, сприяти розвитку тих якостей молодих людей, які будуть затребувані у ХХІ столітті. Пріоритетне залучення недержавних структур в якості виконавців замовлення державної молодіжної політики підкреслює значимість розширення публічної сфери як умови вироблення молодіжної політики, що виражає бачення молодіжним